

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nagy Krisztina ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Mihály és Schneider Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mihály Róbert ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. július 9. napján kelt 15.P.20.893/2017/25. számú ítélete ellen az alperes részéről 26. és 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperes által a felperesnek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 (Kétszázezer) forintra és késedelmi kamataira leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a per főtárgya és a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség tekintetében helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a peres felek a másodfokú eljárás során felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 168.000 (Százhatvannyolcezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Megállapítja, hogy a további 60.000 (Hatvanezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnevét azzal, hogy ... napjától a ... weboldalon vonatkozásában valótlanul szerepeltette azt, hogy mint önálló bírósági végrehajtó fel van függesztve, és ...-e óta a ... Bíróság melletti végrehajtói álláshelyre kirendelt ... önálló bírósági végrehajtó a tartós helyettese, valamint a tartós helyettes e-mail címe az ... cím.

Kérte az alperes elégtétel adására, továbbá 900.000 forint nem vagyoni és 2.100.000 forint vagyoni kártérítés, 14.336 forint postaköltség, valamint perköltség megfizetésére kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását indítványozta.

Előadása szerint a felperes magát hozta olyan helyzetbe, hogy a kinevezése érvénytelenségét kellett

megállapítani, hiszen valótlan tartalmú igazolást csatolt a pályázatához, mely magatartása bűncselekmény alapos gyanúját is felvetette. A felfüggesztve szó így nem lehet sértő számára. A tartós helyettes közlés nem valótlan, a jogszabályi előírásoknak megfelelt, az e-mail címet a felperes korábban maga közölte az ügyfelekkel, így jogsértés e tekintetben sem valósult meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a ... weboldalon ... napjától valótlanul azt tüntette fel, hogy felperes neve felperest a hivatalából felfüggesztették, megsértette a felperes jóhírnevét.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a felpereshez eljuttatott magánlevélben fejezze ki a sajnálkozását a fenti jogsértésért, továbbá ugyanezen határidőn belül a ... weboldal általános információk menüpont alatt az ítéletnek a jogsértést megállapító rendelkezését két évig szerepeltesse.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 forintot, valamint ezen összeg után ... napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, míg 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 83.820 forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 294.000 forint illetéket.

Megállapította, hogy 126.000 forint illetéket a Magyar Állam visel.

Ítéletének indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVIII. törvény (új Ptké.) 8. § (1) bekezdésében, (2) bekezdésében, a régi Ptk. 78. §-ában, a bíróság végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 292. § (1) bekezdésében, 245. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat, utalt továbbá a régi Ptk. 84. §-ában, 301. § (1) bekezdésében és 360. § (1) bekezdésében foglaltakra.

Rámutatott arra, hogy a felfüggesztve szó használata a végrehajtó hivatalból történő felfüggesztésére utal. Nem volt vitás a felek között, hogy fegyelmi, vagy büntetőeljárás a felperessel szemben nem indult és az sem, hogy a Vht. 292. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően hivatalából felfüggesztésre nem került, így az alperesi állítás valótlan.

A felfüggesztés Vht. 292. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei - az érintett elleni fegyelmi, vagy büntetőeljárás ténye - olyan körülmények, amelyek valóságuk esetén a közhatalmat gyakorló személybe vetett bizalmat aláássák, vele szemben kételyeket támasztanak, még akkor is, ha ezen eljárásokban is érvényesülnie kell az ártatlanság vélelmének. A végrehajtók esetén - a feladataik jellege folytán - különösen fontos az erkölcsi és jogi feddhetetlenség, egy folyamatban lévő fegyelmi, illetve büntetőeljárás ezt a jogi és társadalmi elvárást kezdi ki.

Függetlenül attól, hogy a felperes a kinevezése során esetlegesen jogsértően járt-e el, tényszerűen az állapítható meg, hogy utóbb a hivatalából nem került felfüggesztésre, így az alperes által hivatkozott felperesi jogsértő magatartásnak a közlés valótlansága tekintetében nincs jelentősége.

A Vht. 245. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes végrehajtói állása megüresedett, ezért tartós helyettes kirendelésének volt helye, a tartós helyettes személyének feltüntetése valótlan tényállításnak nem minősül, így a felperes jóhírnevét sem sértette.

Annak ellenére, hogy az e-mail cím feltüntetésének időpontjában a felperes már nem töltötte be a végrehajtói tisztséget, az nem minősül olyan valótlan közlésnek, amely sértő, a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas lenne. A közlést megelőzően a felperes

végrehajtóként tevékenykedett, közhatalmat gyakorolt, ő maga volt az, aki ezen e-mail címet adta meg a hivatalos ügyintézésre az ügyfelek számára, így a nevét is tartalmazó elektronikus elérhetőség feltüntetése nem sértette a jóhírnevét.

Az alperest objektív jogkövetkezményként elégtétel adására kötelezte akként, hogy sajnálkozásának magánlevélben történő kifejezésén felül a ... weboldal általános információk menüpont alatt is köteles az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését közzétetni, az erkölcsi jóvátételt szolgáló elégtételadással, ugyanis így biztosítható a jogsértő közléssel hasonló nyilvánosság.

A felperest a jogsértéssel összefüggésben ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására 400.000 forint nem vagyoni kártérítés megállapítását tartotta indokoltnak. E körben figyelembe vette, hogy a felperes a jogsértést megelőzően végrehajtóként tevékenykedett, személyével szemben elvárás a közbizalom, melyet egy valóttanul állított fegyelmi, illetve büntetőeljárás képes megingatni. A jogsértő közlés hosszabb ideig volt elérhető, azt az alperes a jogsértés felperes által történő jelzése után sem szüntette meg. A jogsértésről ugyanakkor a weboldal jellege, célja folytán csak korlátozott személyi kör szerzett tudomást, annak alapján a fegyelmi vétség, vagy bűncselekmény elkövetése nem volt tényként kezelhető. Megjegyezte, hogy **tanú1** és **tanú2** tanúvallomása alapján nem lehetett egyértelműen megállapítani, hogy a későbbi, felperesnél jelentkező feszültséget, alvászavarokat a jogsértő közlés, vagy az álláskereső sikertelensége okozta. Köztudomású tényként vette figyelembe, hogy amennyiben valakiről alaptalanul azt állítják, hogy vele szemben fegyelmi, illetve büntetőeljárás indult, az az illetőnél lelki nehézséget okoz.

A tanúként kihallgatott személyek nyilatkozata szerint az ... weboldalon közzétettek nem játszottak szerepet abban, hogy a felperes a megpályázott állást nem nyerte el, erre tekintettel a jogsértő közlés és a megpályázott állás betöltésének hiánya közötti okozati összefüggés bizonyítására nem került sor.

A régi Ptk. 360. § (1) bekezdése és 301. § (1) bekezdése alapján rendelkezett kamat fizetéséről.

Rámutatott arra, hogy a 14.436 forint postaköltség vonatkozásában a felperes ténylegesen nem jelölte meg, hogy az alperes milyen jogsértő magatartást valósított meg, a postafiók cím feltüntetése mely jogát sértette, az milyen okból volt jogellenes. Megjegyezte, hogy a postafiók cím feltüntetése, hasonlóan az e-mail címhez nem sértette a felperes jóhírnevét. A felperes korábban közhatalmat gyakorló végrehajtóként járt el, így számolnia kellett azzal, hogy végrehajtói tisztségének megszűnését követően a korábbi elérhetőségeire akkor is érkeznek beadványok, amennyiben esetlegesen a ... weboldalon nem kerültek ezen adatai feltüntetésre.

A Pp. 81. § (1) alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Előadása szerint az elsőfokú ítélet rendelkező részének első mondata iratellenes megállapítást tartalmaz, amikor azt mondja ki, hogy az alperes a ... weboldalon ... napjától valóttanul azt tüntette fel, hogy felperes neve felperest a hivatalából felfüggesztették.

A weboldalon kizárólag a „felfüggesztve” szó került feltüntetésre, az sohasem, hogy „hivatalából felfüggesztve”.

A „felfüggesztve” szóból nem lehet egyértelműen arra következtetni, hogy az a hivatalából történő felfüggesztést jelenti.

A Vht. 239. § (4) bekezdésében, (1) bekezdés b) pontjában, továbbá a Ket. 73/A. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében foglaltak alapján arra mutatott rá, hogy a felperes tekintetében a ... a ...-án kelt ... számú határozatával a végrehajtói kinevezés érvénytelenségét állapította meg. A határozat a felperes részére ... elején kézbesítésre került, így a felperes szolgálati viszonya ekkor megszűnt, ettől az időponttól kezdve nem tekinthető végrehajtónak. Erre tekintettel alaptalanok az elsőfokú ítélet megállapításai, hiszen a felperes már nem végrehajtó, nem gyakorol közhatalmat, így vele szemben sem lehet semmilyen társadalmi, vagy egyéb elvárás, amit alááshatna a „felfüggesztve” szó. Az elsőfokú bíróság megállapítása a jogsértés tekintetében jogilag és ténybelileg is alaptalan.

Éppen a felperes azon cselekménye alkalmas a közbizalom megingatására, amellyel az érvénytelen kinevezést elérte, és évekig úgy járt el bírósági végrehajtóként, hogy folyamatosan tudnia kellett arról, hogy törvénytörő módon érte el a kinevezését.

A felperes a kinevezésének érvénytelenségét megállapító határozatot a bíróságon megtámadta, ugyanakkor a bíróság a keresetét elutasította, az elutasító ítéletet a Kúria hatályában fenntartotta. Erre tekintettel a miniszteri határozat indokolásában kifejtettek alaposak, így jelen perben is irányadóak.

Amennyiben a miniszteri határozatban megállapított okot tüntette volna fel a weboldalán a „felfüggesztve” szó helyett, az a felperesre nézve még kedvezőtlenebb szint eredményezett volna, bár igaz megállapítást tartalmaz.

A felperessel szemben fegyelmi eljárás lefolytatására azért nem került sor, mert a szolgálati viszonya megszűnt, így ellene a Vht. szerint fegyelmi eljárást indítani és lefolytatni nem lehetett. A miniszteri határozatból megállapítható, hogy a felperesi magatartást a kinevező is bűncselekménynek tekintette, de annak elévülése miatt nem indította meg az eljárást.

A felperes cselekménye tehát - minden valószínűség szerint - elérte mind a fegyelmi vétség, mind a büntethetőség szintjét, jogszabályi akadályok miatt azonban vele szemben sem fegyelmi, sem büntetőeljárás nem volt indítható.

A törvénytörő cselekményt elkövető személynél nem lehet figyelembe venni azt, hogy a cselekménye miatti eljárások megindításának lehetősége, vagy ezekre való utalás milyen lelki nehézséget okoz, ugyanis ezekkel számolnia kellett, amikor a magatartást tanúsította. A felperes jogi végzettséggel rendelkezik, így tisztában kellett lennie azzal, hogy vele szemben sem büntető, sem fegyelmi eljárás nem indítható. Ezen indokok alapján a lelki nehézséget mint nem vagyoni kárt nem lehet figyelembe venni.

A felperest tehát nem érte olyan kár, vagy nem vagyoni kár, mely a honlapon megjelent közléssel lenne okozati összefüggésben.

Amennyiben van is jogsértés, az olyan csekély súlyú, amely a megállapításon túl további jogkövetkezmény alkalmazását nem indokolja.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Előadása szerint a „felfüggesztve” kifejezés az alperes honlapján hivatalos információként jelent meg, az nem jelenthet mást, mint hogy a hivatalából felfüggesztették. Az alperestől elvárható, hogy jogilag helyes, pontos és ne valótlán információkat közöljön a honlapján. Az, hogy valakivel szemben fegyelmi, vagy büntetőeljárás folyik, sértő tartalommal bír, akár végrehajtóról, akár magánszemélyről van szó, ezért nem releváns az az alperesi hivatkozás, hogy az adott időpontban már nem volt végrehajtó. Objektív tény, hogy vele szemben sem fegyelmi eljárás, sem büntetőeljárás soha nem folyt. A valótlán tényállítás okán komoly lelki sérelmeket szenvedett el, az az elhelyezkedésében is nehézségeket okozott.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak alapján, erre tekintettel a felperesi keresetet - részben - elutasító rendelkezéseket nem érintette.

A fellebbezéssel támadott körben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel azonban a másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés körében nem teljes mértékben értett egyet, ezért az első fokon hozott határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásánál irányadó jogszabályi rendelkezéseket teljeskörűen ismertette, azokat a másodfokú bíróság nem ismétli meg.

Az első fokon eljáró bíróság a jogsértés megtörténtét jogszerűen állapította meg, e körben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakra visszautal.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A perbeli esetben tényként állapítható meg, hogy a ... a napján kelt határozatával a felperes végrehajtói kinevezésének érvénytelenségét állapította meg.

Ezt követően az alperes a ... weboldal Névjegyzék rovatában bejegyzést eszközölt, a felperes vonatkozásában napjától - annak ismeretlen időpontban történő eltávolításáig - azt tüntette fel, hogy „felperes neve felfüggesztve. Tartós helyettese”

Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a „felfüggesztve” szó használata a végrehajtó hivatalából történő felfüggesztésre utal, az tehát a honlap látogatói, az ügyfelek számára azt az információt közvetíti, hogy a felperest a hivatalából felfüggesztették, tevékenységét ezért nem folytatja, ezért került sor tartós helyettes kirendelésére.

A Vht. 292. § (1) bekezdése szerint a végrehajtó hivatalából történő felfüggesztésének alapvető feltétele, hogy vele szemben büntető-, vagy fegyelmi eljárás legyen folyamatban. A perben az alperes sem vitatta, hogy a felperessel szemben sem büntető-, sem fegyelmi eljárás nem indult, személyéhez kapcsolódóan a felfüggesztés feltételei nem álltak fenn, a „felfüggesztve” kifejezés tehát nem a valóságnak megfelelő, a miniszteri határozat folytán kialakult helyzetet, állapotot tükrözte.

A személyiségi jogi perekben irányadó bírói gyakorlat szerint a bíróság az ítélet rendelkező részében a jogsértés tényét szabatosan köteles megfogalmazni, akként, hogy abból megállapítható legyen, hogy az alperes a felperes személyiségi jogát konkrétan mely magatartásával sértette meg.

Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy honlapja a felperes vonatkozásában a „hivatalából felfüggesztették” közlést soha nem tartalmazta, az elsőfokú bíróság ítélete e körben módosításra mégsem szorul. A perbeli esetben ugyanis éppen az elsőfokú bíróság által alkalmazott megfogalmazás jelöli meg pontosan a jogsértés mibenlétét, azt, hogy a bejegyzésben szereplő „felfüggesztve” szó a külvilág számára a felperesről - valótlanul - azt közvetíti, hogy a hivatalából felfüggesztették.

Az alperesnek lehetősége lett volna arra, hogy a miniszteri határozat folytán kialakult helyzetet a honlapján a valóságnak megfelelően tüntesse fel, ennek ellenére a felperes vonatkozásában azt a valótlan tény állította, hogy hivatalából felfüggesztették.

A közlés valótlansága mellett sértő is, alkalmas arra, hogy a felperes társadalmi megítélését

hátrányosan befolyásolja. A „felfüggesztve” szó negatív tartalmú kifejezés, köztudomású, hogy valakinek az állásából történő felfüggesztésére olyan esetekben kerülhet sor, amikor az érintett büntető, vagy fegyelmi eljárás alapjául szolgáló, jogsértő magatartást tanúsított. Az adott közösségben, a honlap látogatói, az ügyfelek körében ez a negatív bejegyzés találgatásokra adott, adhatott okot, a bejegyzés olvasója arra a következtetésre juthatott, hogy a felperes olyan - a közfelfogás szerint elítélendő - ügybe keveredett, amely miatt a hivatalából felfüggesztették.

A jóhírnévsértés Ptk. 78. § (2) bekezdésében meghatározott tényállási elemei tehát megvalósultak, az elsőfokú bíróság erre tekintettel a jogsértést helyállón állapította meg, és a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerinti objektív jogkövetkezményt is jogszerűen alkalmazta.

A Ptk. 81. § (1) bekezdés e) pontja szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A személyhez fűződő jog megsértése miatt igényelt kártérítésnek ugyanazok a feltételei, mint az egyéb jogellenes károkozásért követelt kártérítésnek.

A nem vagyoni kártérítést a Ptk. vagyoni kártérítéssel együtt szabályozza a 355. § (1) bekezdésében. Az immateriális kártérítés vonatkozásában tehát a polgári jogi felelősség szabályainak ugyanúgy érvényesülniük kell, mint a vagyoni kártérítés esetén. A polgári jogi felelősség megállapításának és megalapozottságának három együttes feltétele van: a jogellenes magatartás, a kár, valamint a kár és a felróható magatartás közötti okozati összefüggés. A jogellenes károkozást, a kárt, a nem vagyoni hátrányt, valamint az okozati összefüggést a károsultnak, a mentesülést eredményező körülmény fennállását pedig a károkozónak kell bizonyítania.

A személyhez fűződő jog megsértése önmagában csak a jogellenes magatartás megállapítására ad okot, a sérelmet szenvedő fél nem vagyoni kártérítést csak akkor igényelhet, ha bizonyítja olyan hátrány bekövetkezését, amely indokolja nem vagyoni kárpótlás megállapítását. Ugyanígy mellőzhetetlen feltétele a kártérítési felelősség megállapításának az okozati összefüggés fennállása a jogellenes magatartás és a bekövetkezett kár között.

A nem vagyoni sérelem az emberi személyiség bizonyos értékeiben bekövetkező károsodás, az azokhoz kötődő életminőség hátrányos megváltozása. A nem vagyoni kártérítés megállapításához vizsgálni kell azt, hogy van-e ténylegesen megállapítható testi, lelki sérelem, a jogsértés alkalmas-e a személyiség értékeinek csorbítására. Amennyiben ilyen károsodás nem állapítható meg, a kárigény nem megalapozott.

A bíróság vizsgálatának kereteit a felperes keresete, a nem vagyoni sérelem körében az általa előadottak behatárolják. Így csak azokat a - akár köztudomású tényként is figyelembe vehető - körülményeket vizsgálhatja a nem vagyoni kártérítési igény alapjaként, amelyeket a felperes megjelölt, azzal, hogy a köztudomású tényként nem értékelhető hátrányok vonatkozásában a felperest bizonyítási kötelezettség terheli.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban a kérdésben is, hogy a perbeli jogsértés okán a felperes - az őt ért nem vagyoni sérelmek orvoslására - nem vagyoni kártérítésre jogosult, az annak mértéke alapjául szolgáló körülményeket azonban részben okszerűtlenül értékelte.

A felperes a perben - személyes előadásából megállapíthatóan - a 900.000 forint nem vagyoni kárigényét arra alapította, hogy az alperesi jogsértő magatartás folytán nem tudott elhelyezkedni, 2013 márciusától 2013. október 17-ig nem volt állása, folyamatosan pályázott ugyan, de - az

eseményekre tekintettel - vagy be sem hívták, vagy e-mailben elutasították a pályázatát. Hivatkozott arra is, hogy az alperesi bejegyzés nála feszültséget, alvászavarokat idézett elő.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az okozati összefüggést e tekintetben a felperes nem bizonyította, **tanú3**, **tanú4** és **tanú1** tanúk vallomásai nem támasztották alá azt, hogy az alperesi magatartással okozati összefüggésben nem tudott 7 hónapon keresztül elhelyezkedni.

Okszerűen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy **tanú1** és **tanú2** tanúk vallomásai alapján nem lehetett egyértelműen megállapítani, hogy a felperesnél a feszültséget, az alvászavarokat a jogsértő közlés, vagy az álláskeresés nehézségei, sikertelensége okozták-e. Okozati összefüggés hiányában pedig a felperes által hivatkozott körülmények a nem vagyoni kártérítési igényt nem alapozhatják meg.

tanú2 vallomása ugyanakkor megerősítette azt, hogy a felperesnek valóban voltak nehézségei az álláskeresés során, az állásinterjúkon a „felfüggesztésre” rákérdeztek, ez számára - köztudomású tényként is figyelembe vehetően - kellemetlenségeket okozott.

Mindezen körülmények mérlegelése alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított 400.000 forint nem vagyoni kártérítés eltúlzott, a felperest ért nem vagyoni sérelmek kompenzálására 200.000 forint alkalmas és egyben elegendő.

Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ennek folytán a pernyertesség, pervesztesség aránya az elsőfokú eljárásban is módosult, az 20-80%-ban állapítható meg a felperesre terhesebben. Az elsőfokú bíróságnak a felperes által az alperes részére fizetendő perköltség vonatkozásában hozott rendelkezése ezen arányoknak megfelel, így azt a másodfokú bíróság nem érintette.

A pernyertesség, pervesztesség aránya a másodfokú eljárásban 50-50%-ban állapítható meg, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla - a Pp. 81. § (1) bekezdésében írtak alapján - akként rendelkezett, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A felperes és az alperes a fenti arányoknak megfelelően kötelesek viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján számított 180.000 forint kereseti, valamint az Itv. 39. § (23) bekezdés c) pontja, valamint 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében írtak szerint.

Budapest, 2019. február 5.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő